

POKRZYWNY (6) *ai*

o *prawdopodobnie jasne (tak w pokrzywa)*.

sg m G pokrzywného (1). ◇ A pokrzywny (1). ◇ n I pokrzywnym (1) SienLek, pokrzywn(e)m (1) FalZioł. ◇ m a. n G pokrzywného (1). ◇ sg n a. pl subst A pokrzywn(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przymiotnik od „pokrzywa” ‘Urtica’: będący częścią pokrzywy (6) :

*Wyrażenia: »korzeń pokrzywny« [szyk 2:1] (3): korzenie pokrzywne/ wárząc w piwie álbo w wodzie/ piy onę polewkę/ wielce to żołą niemoc niŕzczy. *SienLek* 91, 76v, 183v.*

*»pokrzywne liście« (1): Ten co dáleko w drogę idzie á chce áby nie vstał/ ma sobie náklásć pod podełzwy pokrzywného liścia *SienLek* 158v.*

*»pokrzywne nasienie« [szyk 1:1] (2): Też gdy vczyniŕz knot zmirrá á ŕtym nafieniem Pokrzywnem/ á włożyłz do macicze na nocz, chorobę przyrodzoną paniam pobudza *FalZioł* I 152b; *SienLek* 109v.*

Cf **POKRZYWIANY, POKRZYWOWY**

LWil